

Til § 11. Påtale.

I henhold til paragraffens 1. stk. skal overtrædelser af forslagens § 3 (erhvervshemmeligheder), § 4 (tekniske tegninger m. v.) og § 7, stk. 1 (kendetegn) samt af de i medfør af forslagens § 7, stk. 3 (emballagebeskyttelse) udfærdigede forskrifter undergives privat påtale. Sagerne i medfør af disse bestemmelser vil normalt blive rejst af den forurettede, og der udkræves ikke nogen tilslutning fra organisationer og lignende til søgsmål, således som det er tilfældet efter den gældende lov.

I paragraffens stk. 2 foreslås det, at overtrædelse af lovens §§ 2, 5, 6 og 7, stk. 2 er undergivet offentlig påtale.

Efter udvalgets lovudkast § 9, stk. 3, er overtrædelse af udkastets § 2 undergivet såvel privat som offentlig påtale, og dette forslag er nærmere motiveret i betænkningens afsnit 158.

Under hensyn til den betydning, der må tillægges bestemmelsen i forslaget til § 2 med hensyn til forbrugerbeskyttelsen, er det fundet rigtigt i paragraffens stk. 2 at foreslå, at overtrædelse af lovens § 2 er undergivet offentlig påtale, men således at der gives den særlige bestemmelse, at overtrædelser, der består i skadelig omtale af en anden erhvervsdrivende, eller af forhold, der særlig angår ham, er undergivet privat påtale. Ved disse sidstnævnte overtrædelser vil sædvanligvis ingen almen interesse være krænket, og det bør derfor overlades til den forurettede selv at forfølge sagen.

Det forudsættes, at det offentlige altid rejser sag efter forslagens § 2 i tilfælde, hvor der ved overtrædelse af bestemmelsen er sket en krænkelse af de hensyn til beskyttelse af det købende publikum, som ligger til grund for bestemmelsen.

Efter forslagens stk. 3 skal sager om overtrædelse af lovens bestemmelser, der er undergivet offentlig påtale, i København behandles af sø- og handelsretten.

I § 9, stk. 4 i udvalgets lovudkast er der foreslået adgang til intervention i straffesager, og udvalget

har nærmere begrundet dette forslag i betænkningens afsnit 161. Justitsministeriet har imidlertid ment, at en sådan interventionsadgang ikke er forenelig med de almindelige principper for strafferetsplejen, og udvalgets forslag herom er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

Til § 12. Ikrafttrædelse m. v.

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 1967.

Af hensyn til de lotteriarrangementer, der måtte være forberedt, er dog ikrafttrædelsen af forslagens § 5 udskudt til 1. januar 1968, således at der levnes tid til en afvikling. Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt, at handelsministeren fastsætter tidspunktet for ikraftsættelsen af forslagens § 6, idet der i henhold til denne bestemmelse skal fastsættes en værdigrænse.

Ved bestemmelsens stk. 2 ophæves den hidtil gældende lovgivning på området. Det bestemmes endvidere, at de i medfør af den hidtil gældende lovgivning udfærdigede forskrifter forbliver i kraft indtil videre. De nævnte forskrifter er foruden de i betænkningens afsnit 157 og i betænkningens bilag 7 nævnte følgende:

Bkg. 487, 21. september 1918: Sifoner, patentflasker, kasser til øl og mineralvand.

Bkg. 304, 4. oktober 1938: Mælkeflasker m. v.

Bkg. 305, 4. oktober 1938: Øl- og mineralvandsflasker.

Bkg. 118, 7. april 1954: Kommunevåben og -segl.

Bkg. 271, 19. august 1959: Vægt på brød.

Det foreslås i stk. 3, at tidspunktet for lovens ikrafttræden for Færøerne og Grønlands vedkommende kan fastsættes ved kgl. anordning, hvorved endvidere kan fastsættes sådanne afvigelser fra lovens bestemmelser, som forholdene måtte tilsige. Det bemærkes, at den gældende konkurrencelov ved kgl. anordning af 21. september 1960 blev sat i kraft i Grønland med virkning fra den 1. oktober 1960.